

Keserű most is ötöst adott Alföldinek

BAKOS ANDRÁS - DÉLVILÁG NAPILAP

2010.12.02. 06:13

Szentes - Az Alföldi-ügy nem Alföldi Róbertről szól, hanem arról, miért szállka a politika szemében egy sokféle művészi szempontnak otthont adó, erős nemzeti színház - véli Keserű Imre. A szentesi drámatanár az osztályfőnöke volt a Nemzeti direktorának.

Tüntetést szervezett tegnap a Nemzeti Színház elé, és mára összehívta az országgyűlés kulturális és sajtóbizottságának albizottságát a Jobbik. A párt fél éve sürgeti **Alföldi Róbert** leváltását a Nemzeti Színház éléről. Nemrég kiderült: az igazgató szóban megígérte, engedélyezi, hogy a román nemzeti ünnep alkalmából fogadást tartsanak az intézményében. A tiltakozás nyomán Alföldi ezt az ígéretét visszavonta, és utóbb azt nyilatkozta, nem megy el a munkáját vizsgáló albizottság ülésére. Miután kiderült, a grémium fideszes képviselői sem lesznek ott, a Jobbik közzétette elérhetőségüket, hogy szimpatizánsaik bírják „jobb belátásra” az igazgatót „obstrukcióval védő” tagokat. A 43 éves igazgató - akinek megbízatása 2013-ig tart - Kalocsán született, és a szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatára járt a Színház és Filmművészeti Főiskola előtt.

Keserű Imre volt az osztályfőnöke, aki maga is volt már nehéz helyzetben, amikor három évvel ezelőtt el akarták küldeni a gimnáziumból, s ülődemonstrációt szerveztek érte kollégái és a diákok. A szentesi drámatanárnak természetesen van véleménye tanítványa esetéről.

- Azért örültem, amikor 2008-ban őt választották a Nemzeti Színház igazgatójává, mert így nem patikamérleggel dolgozó ember, hanem egy erős és talán provokatív egyéniség került oda - mondja kérdésünkre Keserű Imre.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Tanár és diákja. Keserű Imre (balról) és Alföldi Róbert Szentesen.
Fotó: DM/DV

- Európában másutt is nagyon jó eredmények születtek, amikor ilyen embereket bíztak meg a nemzeti intézmények irányításával. Robi beváltotta a hozzá fűzött reményeket.

Ezzel együtt a realitás az, hogy a Nemzeti Színház irányítása Magyarországon egyrészt művészi, másrészt intézményvezetői munka.

- Aki tényleg reálsan közelít a román nemzeti ünneppel kapcsolatos történethez, láthatja, Robi jó szándéka nyilvánvaló volt. Jól döntött akkor is, amikor - felmérve, hogy a hozzáállása milyen reakciót váltott ki - megváltoztatta a döntését. Azok, akik meg vannak győződve arról, hogy mindig csakis nekik lehet igazuk, azért elgondolkodhatnak azon, hogy a modern Magyarország megszületését szimbolizáló nemzeti ünnepeinket jogunk van-e megünnepelni a szomszédos országokban. Igen, szerintem jogunk van, akkor is, ha március 15-e a románok, szlovákok számára éppen hogy nem szerethető dátum. Szóval úgy gondolom, hogy az a bűnös, aki rosszra gondolt.

Vajon lehet úgy hosszú távon intézményt vezetni és alkotni, hogy az ember célkeresztben érzi magát? Ez Keserű szerint tényleg rossz lehet, de nem szabad, hogy rányomja a bélyegét a munkára.

- Úgy látom, hogy az ő teljesítményén nem is látszik, hogy bántaná. Azok a rendezései, amelyeket láttam - Vadászjelenetek Alsó-Bajorországból, Oresztész, Tartuffe -, mind erős előadások. Aki megnézte ezeket, tudja, hogy értékeiket nem lehet egy lapon említeni azokkal a vádakkal, amelyeket megfogalmaznak a munkájával kapcsolatban. Ez az ügy inkább arról szól, miért szálka a mai politika szemében egy sokszínű, nyitott, sokféle művészi szempontnak teret adó, igényes nemzeti színház, húsz évvel a rendszerváltozás után. Én annak idején Paál Istivel

együtt átéltem az egyetemi színpad nehéz éveit. Tapasztaltam, milyen az, amikor a hatalom beleszól abba, milyen legyen a színház. Minden idegszállammal tiltakozom az ellen, hogy megint olyan legyen ez az ország.